

De bibliotheek helpt je op weg

Verhalen met impact

Voorwoord

Met deze bundeling van verhalen van deelnemers wil Bibliotheek Kennemerwaard laten zien wat de impact van onze activiteiten is. En wie kan dat beter vertellen dan de inwoners voor wie we het allemaal doen? Daarom komen in deze uitgave negen deelnemers aan het woord. Allemaal deden ze mee aan een van de activiteiten van ons programma Participatie en Zelfredzaamheid. Hier lees je hoe ze met hun hulpvragen bij een activiteit kwamen én wat het ze opleverde. Het is prachtig om te zien hoe alle deelnemers zijn gegroeid, zelfstandiger zijn geworden en dat het hun leven op een bepaalde manier kon verrijken. Iedereen die aan deze uitgave wilde meewerken, hartelijk bedankt voor het delen van jullie verhaal.

Colofon

Tekst

Laura Bras

Fotografie

Marian Lerchbaumer

(m.u.v.: foto Bassel: Hilde Luken, foto Digisterker in de PI: Joke Karsten)

Vormgeving

Melissa Groes

Uitgave

Bibliotheek Kennemerwaard

Programma Participatie en Zelfredzaamheid

bknw.nl

januari 2025

Druk

Drukwerkdeal, 2025

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het programma Participatie en Zelfredzaamheid van Bibliotheek Kennemerwaard

Raymond Westenbergh en Marian Lerchbaumer zijn allebei programmaconsulent bij het programma Participatie en Zelfredzaamheid van Bibliotheek Kennemerwaard. In deze inleiding vertellen zij meer over het programma.

Meedoen in de maatschappij

Raymond: 'Binnen het programma Participatie en Zelfredzaamheid richten we ons als bibliotheek op mensen die hulp kunnen gebruiken om mee te kunnen komen in de maatschappij. Dat zijn bijvoorbeeld senioren die de digitale ontwikkelingen niet meer bij kunnen houden of mensen die het lastig vinden om met de digitale overheid om te gaan, maar we helpen ook mensen die door hun beperking niet kunnen deelnemen aan het arbeidsproces.'

Basisvaardigheden en Digitale Inclusie

Marian: 'We helpen deze doelgroepen met het verbeteren van hun basisvaardigheden. We bieden ze binnen ons Taalhuis activiteiten aan waarbij ze hun reken-, taal- en computervaardigheden kunnen versterken. Daarnaast hebben we als bibliotheek vanuit de overheid de taak gekregen om inwoners te helpen met de omgang met de digitale overheid. Ook op dat gebied organiseren we allerlei activiteiten.'

Leren om het zelf te doen

Raymond: 'Je ziet dat mensen soms kwetsbaarder worden omdat ze, juist omdat ze niet mee kunnen komen, afhankelijk van anderen worden. Wij streven ernaar dat deelnemers van onze activiteiten zoveel mogelijk zelf leren. We lossen problemen niet voor hen op, maar leren ze hoe ze dat zelf kunnen doen. Dat vergroot hun zelfredzaamheid en maakt hun participatie in de samenleving makkelijker.'

Samen nog sterker

Marian: 'Bij veel van onze activiteiten werken we samen met een partner. Dat kan een organisatie in het sociaal domein zijn, maar ook een buurthuis, een ziekenhuis, een gemeente of een bedrijf, zoals de HEMA of de Jumbo. Dat zijn plekken waar we onze doelgroepen kunnen vinden, dus zorgen we dat we daar zichtbaar zijn. We merken dat ons netwerk stevig genoeg is. Dat samenwerkingspartijen ons weten te vinden als zij behoeftes bij de doelgroep signaleren. Zo was er laatst een buurthuis waarbij mensen behoefte hadden aan computerhulp. Er werd ons gevraagd of we iets konden betekenen. Dus zijn we erheen gegaan om te horen welke behoeftes er waren. Daar hebben we vervolgens een cursus op maat voor gemaakt.'

Impact maken

Marian: 'Het gaat echt om impact maken. Zo kwam er een mevrouw waarvan de man is overleden naar ons spreekuur. Hij deed altijd alles en zij durfde niet naar een computer te kijken. Nadat ze een aantal keer bij ons spreekuur was geweest, zei ze: "Dankjewel, ik red het nu zelf". Dat zijn mooie dingen.' Raymond: 'Of dat je hoort dat deelnemers durven te solliciteren omdat hun basisvaardigheden omhoog zijn gegaan. Of dat ze zelfs een baan hebben gevonden door alles wat ze bij de bibliotheek hebben geleerd. Daar doen we het voor!'

Naar buiten

Raymond: 'We worden vaak gebeld door andere bibliotheken met de vraag: "Hoe doen jullie dat toch allemaal?" Wat ons onderscheidt is dat we als bibliotheek heel veel dingen uitproberen. We hebben bijvoorbeeld onze bieb-bakfiets en daar gaan we gewoon ergens mee staan en dan spreken we mensen aan, halen hun vragen op en laten ze weten waarvoor ze allemaal bij ons terecht kunnen.' Marian: 'Je kunt je wel voorstellen dat mensen die moeite hebben met lezen en schrijven de bibliotheek niet zien als een plek waar ze graag naartoe gaan. Daarom gaan wij naar plekken toe waar onze doelgroepen zich bevinden.'

Stappen vooruit

Raymond: 'De doelgroep is waar het om gaat en wat dit werk ook zo leuk maakt. Om te zien dat mensen door jouw bijdrage stapjes vooruitzetten. Dat ze zich daardoor kunnen ontwikkelen, zelfstandiger worden en meer zelfvertrouwen krijgen. Dat is precies wat we met de verhalen in dit boekje willen laten zien.'

Karin

'Ik kom uit de Zuid-Schermer en in die hoek heb je dit soort cursussen niet. Dus toen ik een aankondiging van de cursus Digivitaler in Heerhugowaard zag heb ik me gelijk aangemeld. Ik vind het belangrijk om zelf te leren hoe ik mijn zorgzaken online kan regelen. Mijn man doet nu alles en ik sta er wel een beetje bij, maar ik begrijp het niet. Stel je voor dat hij eerder weg komt te vallen, dan kan ik wel op mijn kinderen terugvallen, maar die hebben ook niet altijd tijd. Dus vond ik het belangrijk om het zelf te leren.

Ik had wel wat ervaring met de computer, maar met de tablet durfde ik nog niet zo erg. Ik was steeds bang dat ik op het verkeerde knopje drukte. Het mooie van deze cursus is dat je alles stap voor stap doet en dat er daardoor eigenlijk niets verkeerd kan gaan. Ook hadden we een hele leuke groep en leerden we allemaal een beetje in hetzelfde tempo. We stonden echt voor elkaar open en dat was geweldig.

Het omgaan met de tablet voelt nu veel makkelijker. Ik heb geleerd hoe ik met mijn DigiD kan inloggen bij het ziekenhuis en bij de huisarts. Thuis heb ik ook gelijk al een afspraak met het ziekenhuis gemaakt en toen er laatst een botscan gemaakt moest worden, kon ik inloggen en de uitslag al zien. Dat kon ik eerst nog helemaal niet en nu wel, dus dat vind ik wel belangrijk.

De cursus heeft me echt zelfvertrouwen gegeven en ik ben er ook trots op dat ik het heb gedaan. Ik geef het ook wel door in mijn omgeving, want het voordeel is ook nog dat het niets kost. Dat vind ik ideaal, want heel vaak zijn cursussen heel duur. Het enige is dat je niet de cursus moet doen en het dan aan de kant moet gooien, je moet het bijhouden. Ik ga er in ieder geval mee door!

Verder lezen?

Tijdens de cursus Digivitaler leren deelnemers om zelf online hun gezondheidszaken te regelen. Denk bijvoorbeeld aan beeldbellen met de dokter, inloggen in een patiëntenportaal of het zoeken van betrouwbare informatie op internet. Lees meer in het hele interview over de cursus Digivitaler op: bknw.nl/blog/impactverhalen/digivitaler

Clemence

‘Toen ik 1,5 jaar geleden bij het Leerplein begon, wist ik nog niet hoe ik met de computer om moest gaan. Ik had ooit een computer gekocht, maar ik had geen idee wat ik met al die toetsen moest. Dus heb ik hem aan mijn moeder gegeven die hem wel wilde hebben. Ik gebruikte hiervoor mijn telefoon, maar nu heb ik hier een computer en iemand die me ermee kan helpen.

Ik schaam me er niet voor. Er zijn veel mensen, vooral veel oudere mensen, die niet met de computer om kunnen gaan. Die gaan naar de bibliotheek voor een cursus, dus ik ben niet de enige. Voor mij was naar het Leerplein gaan makkelijker, omdat ik hier toch al was. Ik kan nu ook dingen zoals Internetbankieren op de computer. Alleen om een financieel jaaroverzicht uit te laten printen moet ik even naar de bibliotheek in de stad, maar dat is omdat ik zelf geen printer heb thuis.

Op Oefenen.nl heb ik inmiddels alle 37 certificaten gehaald en heb ik alle modules van het programma gedaan. Ineens zag ik dat ik nummer één was! Hoe meer punten hoe hoger je in de ranglijst komt. Vroeger met hardlopen op school was ik altijd nummer twee, dus dat ik hiermee nummer één ben is goed voor mijn zelfvertrouwen. Ik ben ook bezig met mijn inburgeringscursus. Door mijn diabetes ben ik vaak de hele dag moe en daardoor kan ik niet zoveel doen, ik moet het rustig aan doen, dus iets leren via de computer is dan heel handig.’

Verder lezen?

Samen met Bibliotheek Kennemerwaard heeft Zaffier het Leerplein opgezet. Hier mogen werknemers van het leerwerkbedrijf onder werktijd werken aan het verbeteren van hun taal-, reken- en/of digitale vaardigheden. Lees meer in het hele interview over het Leerplein bij Zaffier op: bknw.nl/blog/impactverhalen/leerplein-zaffier

Certificaat

PROFICIAT!

Je hebt alle oefeningen gemaakt van Lees en Schrijf! Uit en thuis.

Danny

Danny

'Drie jaar geleden werd ik gevraagd om aan het Leerplein mee te doen. Ik ken Paméla van de afdeling hier en toen ze me vroeg dacht ik: "ja, interessant!" Ik ben heel slecht in rekenen en nog steeds gaat het niet helemaal goed. Dat is lastig als je bijvoorbeeld met geld moet betalen. Je gebruikt meer taal dan rekenen in je dagelijks leven, maar ik wil het gewoon zelf goed kunnen.

Ik heb wel een soort schaamte gehad dat ik het niet goed kon. Ik heb altijd mijn taaldiploma's gehaald, maar rekenen lukte me nooit. Je moet vaak de handigheid erin zien te krijgen en als dat lukt dan kom je er wel. Het lastige van mijn ADHD is dat ik heel vaak vergeet waar ik mee bezig ben. Dat is vooral lastig als je sommen aan het uitrekenen bent. Als ik het ene heb uitgerekend, ben ik alweer vergeten wat ik ervoor heb gedaan. Daarom ben ik nu bij het Leerplein aan het oefenen met rekenen. Daarna ga ik kijken welke cursussen ik nog meer kan volgen. Ik heb er al een gevolgd over duurzaamheid. Daardoor let je meer op bepaalde dingen, zoals minder water gebruiken, dat scheelt ook om geld te besparen.

Er wordt hier echt gekeken naar hoe kunnen we mensen helpen. Veel mensen hier hebben overgewicht, dus gaan we elke maandag en donderdag samen sporten. Het is fijn dat je dan niet met zoveel onbekende mensen zit, je kent iedereen. Dat is ook zo bij het Leerplein. Ik vind het fijn dat een bedrijf zoals Zaffier denkt: "Mensen zijn hier laaggeletterd, laten we daar wat aan gaan doen."

Verder lezen?

Samen met Bibliotheek Kennemerwaard heeft Zaffier het Leerplein opgezet. Hier mogen werknemers van het leerwerkbedrijf onder werktijd werken aan het verbeteren van hun taal-, reken- en/of digitale vaardigheden. Lees meer in het hele interview over het Leerplein bij Zaffier op:

bknw.nl/blog/impactverhalen/leerplein-zaffier

José

‘Toen ik met mijn wandelmaatje op een markt liep bij het dorps huis in Egmond aan den Hoef, was Lonneke van de bibliotheek daar met haar verhaal over Zingen en Digidingen. We zeiden allebei: “leuk, dat gaan we doen!” Hoewel ik geen goede zangeres ben, vind ik het wel heel leuk om te zingen. Mijn moeder was de laatste tien jaar van haar leven dement. Samen met mijn man ging ik er vaak naartoe om samen te zingen. Ik werd er blij van en zij ook, je wordt gewoon vrolijk van zingen!

En zo is het ook bij Zingen en Digidingen. Het is geen koor, maar een gezellige bijeenkomst waar je met elkaar liedjes zingt. Lonneke kiest ook hele leuke liedjes uit en ze besteedt veel tijd aan de teksten. Als we een nieuw lied hebben, dan leest ze het voor en vertelt ze erover. Soms zing je automatisch met de muziek mee en dan weet je niet wat je zingt, maar nu wel. Het favoriete lied van de groep is de Engelbewaarder. En we eindigen altijd met een vrolijke uitsmijter, zo’n melodie die je vervolgens de hele dag in je hoofd hebt.

Tussendoor is er tijd voor Digidingen. Ik ben daar al vrij handig in, maar toen ik een update nodig had van de iPad kon ik wel gelijk vragen of het handig was om die te downloaden of dat mijn hele systeem dan in de war zou raken. Toen Lonneke aangaf dat het goed was om te doen, deed ik het toch met meer vertrouwen.

Het leuke is dat er op deze manier meer verbondenheid met mensen in het dorp ontstaat. Ik heb veel nieuwe mensen leren kennen en er is zoveel betrokkenheid. Als je er niet bent of als je ziek bent, dan sturen we appjes of we gaan langs. Ook organiseren we weleens iets voor elkaar. Zo hebben we bloemen gemaakt, een workshop percussie gedaan en iemand had zelfs een keer een accordeon mee. Maar niets hoeft, je kunt ook gewoon lekker komen zingen.’

Verder lezen?

Tijdens Zingen en Digidingen worden er samen Nederlandse liedjes gezongen. Na de pauze wordt er even gestopt en is er tijd voor uitleg over digitale zaken, zoals uitleg over reizen met de NS-app, hoe je berichten stuurt met WhatsApp of hoe je veilig het internet op gaat. Lees meer in het hele interview over Zingen en Digidingen op: bknw.nl/blog/impactverhalen/zingen-en-digidingen

Micha

‘Ik ben in april 2022 vanuit Oekraïne naar Nederland gekomen en een maand later kwam ik al in de bibliotheek! Bij de Oefengroep in de bibliotheek praten we over van alles. Vandaag hebben we het gehad over de specht en over woordvormen zoals de tegenwoordige en verleden tijd. In de winkel kan ik nu vragen: “wat kost dit?”

Om Nederlands te leren ga ik naar de Oefengroep, maar ik geef mezelf ook elke dag huiswerk. Ik lees nu elke dag vijf pagina’s uit een sprookjesboek. Als ik één pagina lees dan begrijp ik al tachtig procent van de woorden, de rest zoek ik op en die woorden leer ik dan weer uit mijn hoofd. Ik ken al veel woorden, maar ik wil graag alle zinnen kunnen begrijpen.

Ik ben heel nieuwsgierig: “Wat denken mensen in Nederland? Wat beweegt ze?” Ik vind mensen in Nederland heel tolerant, in de winkel en buiten zie ik veel mensen glimlachen en niet vloeken. In Oekraïne is dat heel anders, daar draait alles om snelheid en is het verkeer heel gevaarlijk, iedereen rijdt door.

Mijn toekomstdroom is om in Nederland als trainer een professionele sportcarrière op te zetten. In Oekraïne haalde ik mijn diploma aan de sportuniversiteit van Kiev en was ik de hoofdtrainer van het nationale volleybalteam, wat gelijk staat aan voetbal in Nederland. Als trainer zou ik graag het Nederlandse team helpen, daarom wil ik Nederlands leren.’

Verder lezen?

Voor vluchtelingen die uit andere landen hier terecht komen en op de wachtlijst staan voor een taalcursus, biedt Bibliotheek Kennemerwaard hen met de Oefengroep alvast de mogelijkheid om te starten met het leren van de Nederlandse taal. Lees meer in het hele interview over de Oefengroep op: bknw.nl/blog/impactverhalen/oefengroep

Olena

'Ik kwam in 2022 vanuit Oekraïne in een hotel in de Rijk terecht. Nu woon ik een jaar in Alkmaar. In de Rijk werk ik nog wel als vrijwilliger, waar ik pakketten maak voor mensen uit Oekraïne. Een vriend heeft me een keer meegenomen naar de Oefengroep in Bibliotheek Heerhugowaard en daarna ben ik er elke dinsdag naartoe gegaan.

Bij de Oefengroep praten we veel over allerlei onderwerpen, zoals eten en drinken of hoe je het openbaar vervoer gebruikt. Ik vind de uitspraak van de Nederlandse taal heel moeilijk, maar ik heb wel resultaat. Elke week ga ik een klein stapje vooruit. Ik kan mensen nu iets over mezelf vertellen en over wat er is gebeurd. Het gaat langzaam, maar ze begrijpen me wel.

Ik zeg vaak tegen mijn Oekraïense vrienden dat ze de taal moeten leren, omdat we hier wonen en het niet goed is als we 'onszelf met onze vingers moeten uitdrukken'. Ik dans ook met Nederlandse mensen en ook dan praten we. Zo oefen ik veel met de taal. Ik probeer elke dag een nieuw woord te leren. Vandaag is de eerste Oefengroep weer na de vakantie en het woord van vandaag is dan ook 'uitgerust'.'

Verder lezen?

Voor vluchtelingen die uit andere landen hier terecht komen en op de wachtlijst staan voor een taalcursus, biedt Bibliotheek Kennemerwaard hen met de Oefengroep alvast de mogelijkheid om te starten met het leren van de Nederlandse taal. Lees meer in het hele interview over de Oefengroep op: bknw.nl/blog/impactverhalen/oefengroep

Clary

‘Het is prachtig dat het spreekuur er is, zeker voor ouderen, want ik ben in heel veel dingen heel goed, maar niet met internet. Daar heb ik me nooit voor geïnteresseerd. Toen mijn man vorig jaar overleed, moest ik alles alleen gaan doen en kwam ik erachter dat het allemaal veel moeilijker is geworden. Gelukkig is er voor alles een oplossing, zo ook in de bibliotheek voor hulp met internet.

Mijn eerste vraag bij het spreekuur ging over het overzetten van een mobiel abonnement. Toen ik daarna online een fietsvakantie in de Eiffel met mijn zoon wilde boeken, ben ik voor de veiligheid ook nog even naar het spreekuur gegaan, zodat ik zeker wist dat ik de betaling goed deed. Dat is namelijk het mooie van het spreekuur, Rik zit ernaast, maar ik moet het zelf doen. Daar neemt hij alle tijd voor, dat vind ik heel bijzonder. Het leven is zo gehaast en normaal wordt alles snel uitgelegd en dan begrijp ik het niet, maar nu wel en dan vraagt hij daarna: “Wat kan ik nog meer voor je doen?”

Toen er een keer geen andere bezoekers waren op het spreekuur zei Rik: “Ik ga je iets leuks leren.” Nu kan ik mijn telefoon openen met mijn vingerafdruk of hij herkent mijn gezicht en hoef ik geen code meer in te voeren, dat vond ik echt een openbaring. Ik ben heel blij met alle hulp en ga altijd vrolijk naar huis. In het begin vond ik het wel vreemd dat je er zo vrijblijvend naartoe kunt, ik zei al: “Wat krijg je van me?”, maar toen zei Rik: “We zijn juist blij dat je komt!”

Verder lezen?

Tijdens het Vragen over...? spreekuur dat Bibliotheek Kennemerwaard in de vestigingen, maar ook op plekken zoals wijkcentra houdt, kunnen inwoners terecht met hun vragen over taal, rekenen, omgaan met de computer én de digitale overheid. Lees meer in het hele interview over het Vragen over...? spreekuur op: bknw.nl/blog/impactverhalen/vragenover

Muhsin

'Ik ben asielzoeker en ik woon in het AZC in Heerhugowaard. Het leven daar is niet makkelijk, maar in de bibliotheek voelt het goed. Ik kom alweer twee jaar elke week bij het Open Leercentrum. Ik ging erheen om de taal te leren en om nieuwe mensen te leren kennen en nu kennen bijna alle mensen mij! Het is echt goed voor me. Iedereen lacht en praat met elkaar, dat is zo belangrijk. Veel landen met asielzoekers hebben helemaal niet zo'n programma.

Ik ben nu twee jaar bezig met het leren van de Nederlandse taal. Bij het Open Leercentrum oefen ik met grammatica en met lezen. Er zijn een aantal tafeltjes waar je aan kunt gaan zitten. Bij elke tafel kun je iets anders leren, zoals 'dictee' of 'grammatica'. Zo kies je elke keer wat je wil gaan doen. Ik ben nu bezig met het leren van mijn theorie-examen, zodat ik mijn rijbewijs kan halen. Ook vind ik het leuk om met een leraar of lerares over onze levens te spreken, zo hadden we het vorige keer over de eenmanszaak die ik hier ben begonnen, wat ook erg goed is voor het oefenen met Nederlands.

Dat ik nu beter Nederlands spreek geeft me de kans om nieuwe mensen te leren kennen en ook om de Nederlandse cultuur beter te leren kennen. Zo ga ik binnenkort net als vorig jaar weer in het oranje naar Koningsdag!

Verder lezen?

Iedereen die beter Nederlands wil leren kan terecht bij het Open Leercentrum in Bibliotheek Kennemerwaard. Er wordt geholpen met grammatica en er is materiaal om zelf mee te oefenen. Lees meer in het hele interview over het Open Leercentrum op: bknw.nl/blog/impactverhalen/OLC

Warm aanbevelen

alplein

Aandacht

Een antwoord

Bassel

‘Ik kom al zeven jaar naar het Taalcafé in de bibliotheek. Ik hoorde dat je er de krant en andere teksten kon lezen met anderen. Dat leek me leuk, iets nieuws leren en in contact komen met mensen. Ik vind het mooi dat de bibliotheek dat doet en zo goed zorgt voor nieuwe mensen. Op die manier kan je veel leren!

Het leuke is dat er elke keer andere mensen aan je tafel zitten. Er komen mensen met allerlei nationaliteiten naar het Taalcafé: uit Rusland, de Filipijnen, Iran, Eritrea. Zo leer je van de ander over een cultuur. Ik kom zelf uit Syrië. Als iemand uit hetzelfde land komt of ook Arabisch spreekt, dan kan ik als een tolk de woorden voor ze vertalen. Ik help ze op dezelfde manier als ze mij toen ook hebben geholpen.

De Nederlandse taal is breed, het zijn niet twee of drie woorden, maar driehonderdduizend woorden. Je blijft leren: voor zinnen, voor woorden, uitdrukkingen en over de cultuur. Oude woorden die ik vroeger heb geleerd, komen door herhaling bij het Taalcafé weer boven. Soms maak ik foute zinnen, maar dan leert de begeleider hoe het grammaticaal moet. Of ze vertellen hoe je iets zegt of schrijft.

De gesprekjes, het vragen kunnen stellen, overleggen en praten over allerlei onderwerpen helpen mij heel goed. Bijvoorbeeld als ik naar de dokter moet en dan kan zeggen wat ik heb, dat je dan durft te praten. Voor iemand die nieuw is hier, is het heel moeilijk om dat aan de telefoon te zeggen. Dat had ik vroeger ook, maar dat gaat nu beter.’

Verder lezen?

Tijdens het Taalcafé komen er op verschillende locaties binnen en buiten de bibliotheek én online mensen uit allerlei culturen samen. Door met elkaar en met vrijwilligers in gesprek te gaan, leren ze op een ontspannen manier de Nederlandse taal. Lees meer in het hele interview over het Taalcafé op: bknw.nl/blog/impactverhalen/taalcafe

2024
Jaar van de
Kameel

Climate & water

Biodiversity

Carolina

‘Sinds ongeveer een jaar kom ik nu bij het Taalcafé in de bibliotheek. Toen ik hierheen verhuisde kende ik echt helemaal niemand. Bij het Taalcafé heb ik gelukkig heel veel mensen ontmoet, waaronder al mijn vrienden en vriendinnen. Het Taalcafé is voor mij dan ook een heel belangrijk sociaal punt. Je ziet elkaar elke week, je kent iedereen, je weet waar iemand vandaan komt en je kan makkelijk verbinding maken. Het is een kleine community. Ik vind het heel leuk en ben er altijd, ook als het regent of sneeuwt!

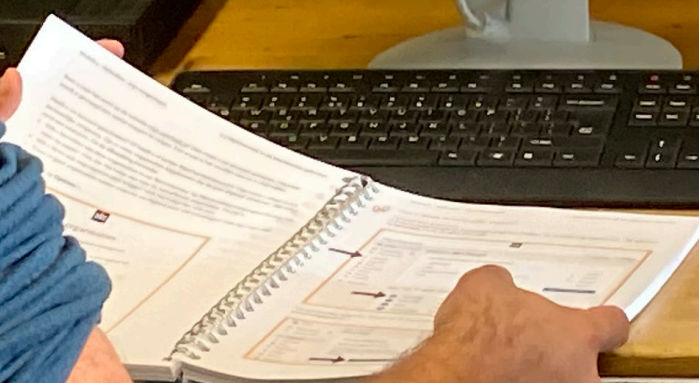
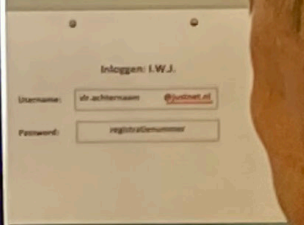
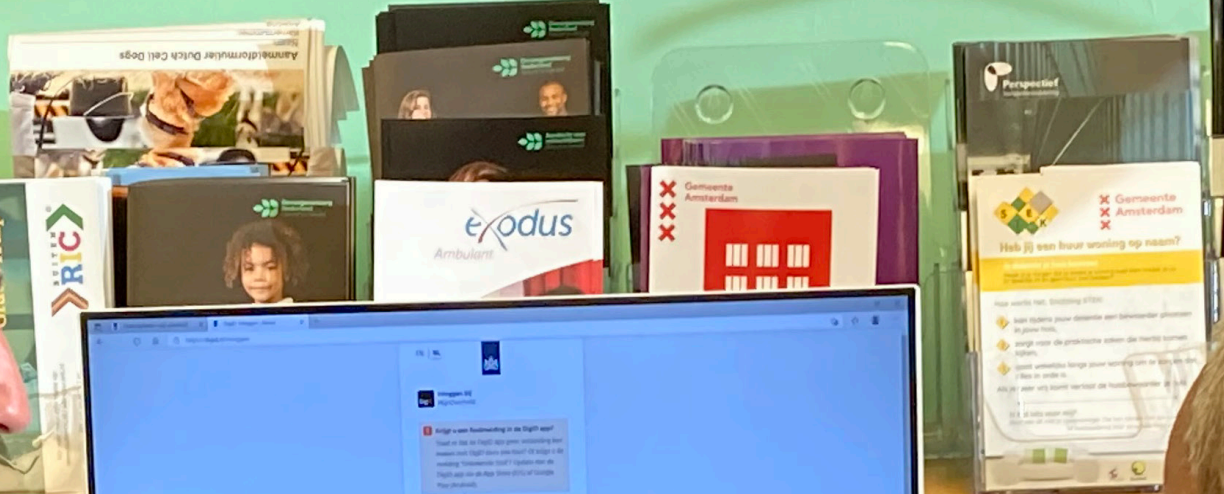
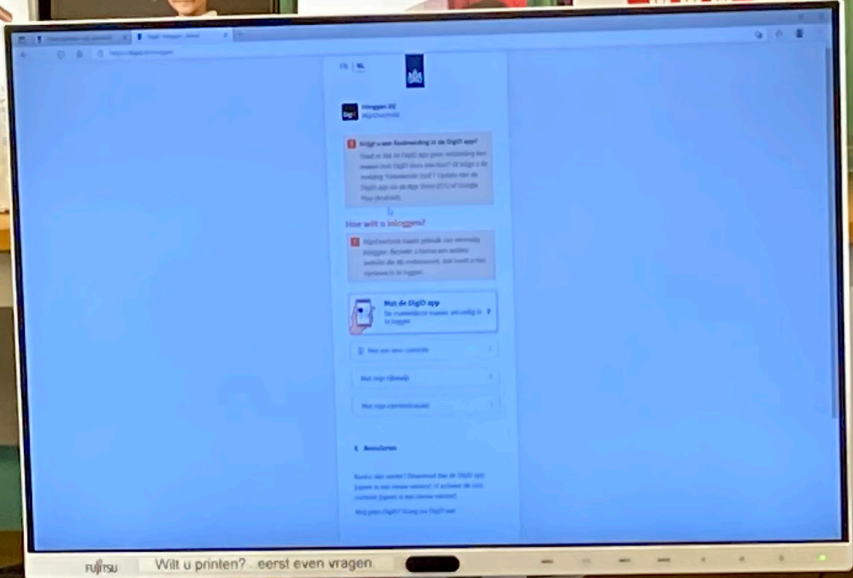
Ik kwam hier om mijn Nederlands te verbeteren, maar ik heb er al zoveel meer geleerd. Ik leerde er de taal, maar leerde er ook veel over andere culturen. En ik heb er heel veel mensen ontmoet. Het contact met anderen is voor mij het belangrijkste. Ik ben ook een moeder van twee, dus voor mij is het Taalcafé het sociale contact dat ik nodig heb.

Nederlands is de vierde taal die ik leer. Spaans is mijn moedertaal, met de familie van mijn man spreek ik Chinees en verder spreek ik Engels en een beetje Nederlands. Wat ik het moeilijkste vind is de Nederlandse grammatica. Er is geen structuur, geen logica. Ik leer wat er in het boek staat, maar de spreektaal is heel anders. Ook bij mijn studie heb ik Nederlands geleerd, maar ik heb de taal nog niet zoveel kunnen gebruiken, daarom oefen ik graag met anderen in het Taalcafé.

Het liefst zou ik over controversiële onderwerpen praten, zoals abortus, religie en politiek. Omdat mensen bij het Taalcafé uit allerlei culturen komen, kun je hier niet alles zeggen, maar ik vind de verschillende perspectieven wel heel interessant. Als je hier mensen leert kennen en met ze praat, dan zie je dat de stereotypen die je op televisie ziet helemaal niet kloppen. Ik heb een paar Arabische ‘groeten’ geleerd en daar was iedereen zo blij mee. Het Taalcafé geeft je echt een open mind.’

Verder lezen?

Tijdens het Taalcafé komen er op verschillende locaties binnen en buiten de bibliotheek én online mensen uit allerlei culturen samen. Door met elkaar en met vrijwilligers in gesprek te gaan, leren ze op een ontspannen manier de Nederlandse taal. Lees meer in het hele interview over het Taalcafé op: bknw.nl/blog/impactverhalen/taalcafe

Gedetineerde (anoniem)

‘Toen ik de eerste keer binnenkwam in het re-integratiecentrum was ik erg gespannen. Ik had veel dingen aan mijn hoofd. Toch ben ik blij dat ik ben gegaan. Dankzij het Digisterker programma ben ik erachter gekomen wat er allemaal van mij wordt verwacht als burger. Ik heb meer overzicht gekregen en ik kan nu inloggen op heel veel overheidswebsites. Dit helpt me omdat ik met minder zorgen weer naar buiten kan zodra ik vrijkom.

Door de Digisterker lessen kan ik weer met mijn toekomst bezig zijn. Zo kon ik in MijnOverheid mijn diploma’s zien. Dat heeft me geholpen bij het oriënteren op een nieuwe baan voor als ik vrijkom. Ook heb ik mijn schulden af kunnen lossen en mijn rijbewijs kunnen verlengen. Dat heeft me veel zelfvertrouwen gegeven.

Het is fijn dat de lessen op maat gemaakt zijn en dat er voor elke vraag veel aandacht is van de begeleider. Ik hoop dat in de toekomst de Digisterker lessen zullen blijven. Tijdens een lange celstraf verandert er buiten de muren veel. Het is heel belangrijk om op deze manier toch bij te kunnen blijven, zodat je na afloop zelfstandig dingen kunt regelen met betrekking tot de overheid.’

Verder lezen?

Digisterker in de PI is een speciaal programma om gedetineerden te helpen met de digitale overheid. Tijdens dit project was er elke week een medewerker van Bibliotheek kennemerwaard aanwezig om dit programma uit te voeren. Lees meer in het hele interview over Digisterker in de PI op: bknw.nl/blog/impactverhalen/digisterker-PI

Bibliotheek Kennemerwaard heeft binnen het programma Participatie en Zelfredzaamheid een breed aanbod met activiteiten ontwikkeld. Iedereen die hulp kan gebruiken bij de omgang met digitale ontwikkelingen, bij het versterken van reken-, taal- en computervaardigheden en bij de omgang met de digitale overheid, kan bij de bibliotheek gratis hulp krijgen. De bibliotheek biedt inwoners een startpunt voor elke vraag. In deze uitgave vertellen negen inwoners hoe hun deelname aan een van de activiteiten van dit programma hen verder heeft geholpen en welke impact dat op hun leven had.